

U S T A W A

z dnia 31 lipca 1989 r.

o podwyższeniu wynagrodzeń za pracę i dochodów rolniczych w związku ze zmianami cen detalicznych towarów i usług konsumpcyjnych w 1989 r.

Art. 1. Zakłady pracy, do których nie stosuje się przepisów o kształtowaniu środków na wynagrodzenia w sferze budżetowej, ustalają zasady wzrostu wynagrodzeń za pracę pracowników, uwzględniające zmiany cen detalicznych towarów i usług konsumpcyjnych w 1989 r., według wskaźników ustalonych przez Główny Urząd Statystyczny, stosując art. 2—4.

Art. 2. 1. Wzrost wynagrodzeń następuje przez podwyższenie stawek poszczególnych składników wynagrodzenia przysługujących pracownikowi w pierwszym dniu kwartału, w którym następuje wzrost wynagrodzeń, o kwotę stanowiącą iloczyn wskaźnika wzrostu cen w poprzednim kwartale i współczynnika 0,8 oraz stawek przysługujących pracownikowi w pierwszym dniu miesiąca rozpoczynającego poprzedni kwartał, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. Podwyższeniu nie podlegają:

- 1) składniki wynagrodzenia, których wysokość jest powiązana z ceną określonego towaru (usługi) lub towarów (usług), a w szczególności deputaty i inne świadczenia w naturze oraz ekwiwalenty pieniężne za te deputaty i świadczenia,
- 2) składniki wynagrodzenia, których wysokość jest ustalana w relacji do innego podwyższanego składnika wynagrodzenia,
- 3) wynagrodzenia wypłacane z zysku.

3. Zasady wzrostu wynagrodzeń, o których mowa w ust. 1 i 2, są ustalane z uwzględnieniem posiadanych przez zakłady pracy środków finansowych. Jeżeli wymaga tego sytuacja finansowa zakładu pracy, ustala się współczynnik niższy od określonego w ust. 1.

Dziennik Ustaw Nr 48

— 720 —

Poz. 261

Art. 3. 1. Wskaźnikiem wzrostu cen, o których mowa w art. 2, jest wyrażony procentowo wzrost średniego poziomu cen między ostatnimi miesiącami dwóch kolejnych kwartałów poprzedzających kwartał, w którym następuje wzrost wynagrodzeń, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Wysokość wskaźnika wzrostu cen ogłasza Prezes Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej „Monitor Polski”, nie później niż w 20 dni po upływie każdego kwartału.

3. Wzrost cen artykułów żywnościowych, poza użytkami, za sierpień i wrzesień 1989 r. zostanie wyrównany w pełni i kwotowo. Wysokość i termin wypłaty dodatków wyrównawczych do kwot już wypłaconych z tego tytułu ustalone zostaną w odrębnych przepisach podjętych po porozumieniu z ogólnokrajowymi organizacjami międzypaństwowymi.

Art. 4. Ustalanie wzrostu wynagrodzeń następuje:

- 1) w zakładzie pracy stosującym zakładowy system wynagradzania w drodze zmiany porozumienia o wprowadzeniu zakładowego systemu wynagradzania, w trybie przewidzianym w art. 6 i 26 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. o zasadach tworzenia zakładowych systemów wynagradzania (Dz. U. z 1988 r. Nr 28, poz. 196 oraz z 1989 r. Nr 35, poz. 192),
- 2) w zakładzie pracy nie stosującym zakładowego systemu wynagradzania, w trybie obowiązującym przy ustalaniu wynagrodzeń pracownikom tego zakładu.

Art. 5. Przepisy art. 1—4 stosuje się odpowiednio do wykonawców pracy nakładczej.

Art. 6. 1. Zobowiązuje się Radę Ministrów do podwyższenia od 1 lipca 1989 r. i 1 października 1989 r. wskaźnika procentowego przyjętego do ustalenia normy wynagrodzeń na 1989 r. odpowiednio do faktycznego

wzrostu cen detalicznych towarów i usług konsumpcyjnych za drugi i trzeci kwartał 1989 r.

2. Korekta wskaźnika, o którym mowa w ust. 1, dokonywana będzie na podstawie wzrostu średniego poziomu cen detalicznych towarów i usług konsumpcyjnych w danym kwartale, w porównaniu ze średnim poziomem cen detalicznych towarów i usług konsumpcyjnych w kwartale poprzednim.

Art. 7. Kwota najniższego wynagrodzenia ustalona na dzień 1 stycznia 1989 r. podlega podwyższeniu z tytułu wzrostu cen detalicznych towarów i usług konsumpcyjnych zgodnie z zasadami określonymi w art. 6 ust. 1.

Art. 8. Podwyższeniu podlegają minimalne ceny skupu produktów rolnych, co kwartał, tak aby w 1989 r. nastąpił pełny parytet dochodów ludności rolniczej i nierolniczej.

Art. 9. W ustawie z dnia 26 stycznia 1984 r. o zasadach tworzenia zakładowych systemów wynagradzania (Dz. U. z 1988 r. Nr 28, poz. 196 oraz z 1989 r. Nr 35, poz. 192) w art. 2 w pkt 1 wyrazy „obowiązujące w dniu 1 stycznia danego roku” skreśla się.

Art. 10. W ustawie z dnia 31 stycznia 1989 r. o kształtowaniu środków na wynagrodzenia w sferze budżetowej (Dz. U. Nr 4, poz. 24) w art. 4 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Rada Ministrów dokonuje zaliczkowego zwiększenia środków na wynagrodzenia w sferze budżetowej w okresach kwartalnych. Środki te podlegają rozliczeniu w terminach określonych w ust. 1 i 2.”

Art. 11. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do ustalania przysługującego pracownikom wzrostu wynagrodzeń od dnia 1 lipca 1989 r.

Prezydent Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej:
W. Jaruzelski